

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 23

V Ljubljani, v četrtek 29. januarija 1891.

Letnik XIX.

Volitve in koroški Slovenci.

S sklepom od dne 23. januarija t. l. so svetli cesar razpustili državni zbor in vladi naročili, naj brž ko mogoče razpiše nove volitve. Volitve za državni zbor, ki se bodo vršile že sredi meseca marca, prvotne volitve pa najbrže že koncem meseca februarja, so torej pred durmi in nas vse nemudoma kličejo na prevažno delo, da spolujemo svojo versko in domovinsko dolžnost. Treba je samo pomisliti, zakaj se gre in kako imenitna je ta volitev, pa bo vsak spoznal, da je po svoji vesti zavezan, delati za zmago dobre stvari. V državnem zboru se odločuje naša osoda, tam se delajo postave in nakladajo davki; tam se odločuje, kateri možje in v kakem duhu naj državo vladajo. Ako želite dobrih postav in dobrih ministrov, izvoliti je treba prej zadosti dobrih poslancev!

Zdaj se nam je odločiti, ali hočemo voliti za vero in domovino ali zoper taisto; ali hočemo voliti za Slovence ali zoper Slovence.

Sv. Oče papež in naši škofje nas zadosti pogosto opominjajo, naj volimo poštene, katoliške možje za poslance, da se bodo države zopet vladale v krščanskem duhu in ravno tako tudi mladina odgojevala po šolah v tem smislu. Ako teh opominov nočemo poslušati, ali če se iz boječnosti odtegujemo boju za krščansko pravico, za to bomo enkrat težek odgovor dajali! Ako hočete zvedeti, kaj mislijo naši nasprotniki, nemški liberalci, o naši sv. veri, prebirajte njihove časnike! Poznate jih pa tudi iz njih lastnih ust, kedar besedujejo po gostilnicah ali v javnih zborih. Tem ljudem je največja gnusoba sv. katoliška cerkev in njej zvesta duhovščina; zato du-

hovnike sovražijo in črnijo po ravnilu: „Udaril bom pastirja in razkropila se bo čreda.“ Mnogo se naše dni toži o slabih časih, pa ravno tisti, ki dostikrat največ tožijo, so te slabe čase sami zakrivali s slabimi volitvami. „Greh dela narode nesrečne“, to resnico potrjuje zgodovina vseh časov, in kakor nekda Izraelce, tako Bog zdaj tudi nas tepe, ker smo Njega zapustili, ker krivim prerokom in človeškim modrijanom več verujemo, kakor Bogu samemu. Vera je podlaga vsega poštenja, in bolj ko vera peša ali se celó zasmehuje, bolj se množijo tudi goljufije, odrtije, zvijače, laži; bolj se razširjajo trdosrčnost in mehkužnost, in vsi slabi nasledki brezvernega, krivičnega in razuzdanega življenja. To je pravi vzrok „slabih časov“, ker po Božjih in cerkvenih zapovedih ne živimo, in za postavodajalce volimo vedno take možje, ki Božje volje ne spoštujejo, ampak delajo postave po svoji človeški pameti in človeških strastéh. Ako hočemo doživeti boljših časov, moramo se k vsegamogočnemu Bogu in Stvarniku nazaj povrniti in to posebno pokazati ob času volitev; mi moramo voliti po starem géslu: „za vero, domovino in cesarja.“

Veste pa tudi, dragi rojaki, kako naši nasprotniki zatirajo in s poti spravljajo našo ljubo slovensko materno besedo, kako jej pot branijo v uradnije (kancelije) in šole in kako nam koroškimi Slovencem še tega ne privolijo, da bi se smeli naši otroci poučevati v slovenskem maternem jeziku. Vi veste, kako grdo zmerjajo in črnijo, ovajajo in strahujejo vsacega, kdor se poganja za slovenske pravice. Ali je pač treba vas, ki imate vse to vsak dan živo pred očmi, še prositi in priganjati, da morate voliti poslance, ki bodo naše pravice spoštovali in zagovarjali? Gotovo je vsak izmed vas že sam na tihem v svojem srcu sklenil, da bo pri volitvah za državni zbor vse svoje moči napel, da zmaga pravica, da dobimo tudi koroški Slovenci dva,

ali vsaj enega svojega poslanca, ki se bo za nas potegnil v državnem zboru, kar je njemu lažje mogoče, kakor poslancem kranjskim in štajarskim, katerim se je vedno očitalo, da koroški Slovenci niso njihovih mislij, ker si niso Slovenci, ampak nemška liberalca (Petra Laksa in Karola Ghona) za poslanca izvolili.

Jedna tretjina vseh koroških prebivalcev je slovenska, in ker ima dežela devet poslancev na Dunaju, morali bi po pravici trije Slovenci med njimi biti. V resnici je pa zdaj tako, da nimamo koroški Slovenci v državnem zboru nobenega poslanca. Ko bi bili vsi koroški Slovenci tako pametni in zavedni, da bi svoje glaseve dali poslancu, ki zagovarja njih katoliško prepričanje in njih materino slovensko besedo, potem bi imeli Slovenci saj dva poslance; kajti v velikovško-celovškem, kakor tudi v beljaškem volilnem okraju imamo Slovenci večino. Volilni okraj Velikovec-Celovec šteje blizu 100.000 duš, iz katerih jih je na blizu 70.000 Slovencev in le 30.000 Nemcev. Človek bi se čudil, kako je potem mogoče, da v tem okraju zmirom Nemci in liberalci zmagajo. To je pač le zato mogoče, ker štejejo Slovenci toliko odpadnikov med seboj. Slovenci okoli Celoveca so žalibog preveč zmešani in zapeljani po krivih liberalnih naukih in pri volitvah potegnejo najrajši z našimi nasprotniki in jim pomagajo slovenskega brata Podjunčana potlačiti. Pa tudi v Podjunski dolini imajo nasprotniki povsod svoje mreže razpete, in dve veliki občini, namreč Šmarjeto pri Velikovecu (Važenberk) in pa Libeliče skoraj vsakokrat zbegajo in na svojo stran potegnejo.

Stvari stojé tako, da nam je v tem okraju mogoče zmagati, pa le potem, ako obdržimo vse občine, ki so želani za našo stran volile, in da pridobimo še nekaj novih. Ako vsak rodoljub v svojem kraju stori svojo versko in domovinsko dolžnost,

LISTEK.

Kavkaški ujetnik.

Pripoved, spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil J. Steklasa.

(Dalje.)

Kostilin skoči in gre. Prešla sta štiri vrste. Megla se je še gošče spustila na šumo, ničesar nisi mogel videti pred seboj; komaj so se zvezde razpoznavale.

Kar se zasliši zopet konjski topot. Ravno se sliši, kako se podkve spotičejo ob kamenje. Žilin se uleže na trebuh ter posluša na zemlji.

„Zares, . . . sémkaj k nama gredó konji.“

Pobegnula sta s pota, usedla se za grmovje, pa čakala. Žilin je splezal k stezi ter opazoval. Tatarin jezdi na konju, goni kravo, ter sam sebi nekaj v brado mrmlja.

Tatarin odjezdi mimo. Žilin se obrne h Kostilinu in reče:

„Sam Bog ga je odnesel; a zdaj vstani, pa pojdiva.“

Kostilin je vstajal, ali se je zvrnil na zemljo.

„Ne morem, o dragi Bog, ne morem; sile so me zapustile.“

On se je kot težak in debel hrust spotil; in ko ga je ulovila hladnamegla v šumi in noge si

izranil, onemogel je jako. Žilin ga je začel s silo vzdigovati, a Kostilin zavpije bolečine:

„Jooj!“

Žilin ves prepade.

„Kaj upiješ? Tatarin je blizu pa more slišati.“

A sam si misli: — Zares je onemogel, . . . kaj naj počnem z njim? Ne spodobi se, da tovariša pustim.“

„Vstani, dragi moj, nosil te bodem, ker ne moreš več hoditi.“

In Žilin ga naprti na hrbet, zgrabi ga z rokami za stegna ter gre dalje.

„Samo, za Boga, ne davi me z rokami za grlo, za pleča se drži,“ zasepeče mu Žilin.

Tudi Žilinu je bilo težko. Izranil si je noge, utrudil se je. Pripognil se je, popravljal se in vzdignil Kostilina, da mu višje gori sedi. Tako ga je nosil po potu.

Tatarin je moral slišati, ko je zajavkal Kostilin. Žilin zasliši, da gre nekdo in po svojem načinu upije. Žilin pobegne hitro v grmovje. Tatarin pograbí za puško in ustrelí, a ker ni zadel, zadere se po svoji navadi ter oddirja dalje po potu.

„E, dragi moj,“ spregovori Žilin, „propala sva. On bode v trenutku zbral Tatare, da naju vjamejo. Ako za tri vrste ne utečeva — propala sva.“ A sam pri sebi misli: „Sam bes me je napotil, da

sem vzel to klado s seboj,“ misleč na Kostilina, „sam bi bil že zdavnej pobegnil.“

Kostilin reče:

„Pa pojdi ti sam, zakaj bi tudi ti radi mene propal?“

„Ne, ne grem. — — Ne spodobi se, da tovariš zapusti tovariša.“

In naprti ga zopet na pleča ter pohiti dalje.

Prehodil je gotovo eno vrsto, a pred njim šume ni kraja ni konca. Megla se je že razprševala ter se potem kot gosti oblaki navlekla, da nisi mogel niti zvezd videti. Žilin se je že popolnoma utrudil.

Na potu najde zdenec vode v kamenju; postoji, posadi Kostilina na tla in reče:

„Daj, da si oddahnem in se napijem. Pojejva tudi kolače. Zdaj že tako nimava daleč.“

Komaj se je vlegel, da se napije vode, zasliši od zadej — topot.

Zopet se stisneta za grmovje pod strmino ter se uležeta.

Začujeta tatarske glase. — — — Tatari so se ravno na tem mestu ustavili, kjer sta ona s steze zavila.

Nekaj so govorili, pa potem naščuvali pse.

Poslušata — — po grmovju nekaj šumi in ravno proti njima je tekel neki tuji pes. — Postoji in zalaja.

potem smemo upati, da bomo z Božjo pomočjo zmagali.

Tudi v beljaškem okraju bi bilo mogoče zmagati, ako bi ne bilo slovenskih odpadnikov, zapeljanih in naščuvanih po naših nasprotnikih. Ti zaslepljeni po sili Nemei divjajo zoper svojo lastno kri, preganjajo svojega lastnega slovenskega brata zavoljo nekaterih liberalnih besed in praznih pregovorov, ki nam niso nobene sreče prinesli. Tako so Borovčiči v Ghonu svojega rešitelja spoznali in mu svoje glasove dali, kateri so ravno rajnemu msgr. Andreju Einspielerju do večine manjkali, in kaj so s tem dosegli? Ravno njih izvoljenec Ghon se najbolj poganja za železnico čez Ture in nasprotuje železnici, ki bi šla mimo Borovelj!

Prosimo torej vse spoštovane rodoljube, stare in mlade boritelje za pravico, naj v tem važnem času volitev ne prezrejo našega klica, ampak naj vse storijo, kar je v njih moči. Kdor je v lastni občini zmage gotov, naj priskoči še sosedni občini na pomoč. Prosimo nadalje, da bi nam rodoljubi kot naši zaupni možje vse poročali, kaj se v njih kraju godi, kako se zoper našo stranko deluje, kaj se v nasprotnem taboru snuje itd. V dvomljivih slučajih naj se obrnejo do nas za svet in za pomoč. Groženja in pretenja nasprotnikov naj se ne bojijo, saj imamo postave, ki nas morajo braniti.

Kedar bodo volitve razpisane, priporočamo posebno shode volilcev po raznih občinah. Rodoljubi vsake občine naj napravijo za svojo občino tak shod, kjer se pogovorijo, katere može bodo volili in kako bodo postopali, da dobijo večino na svojo stran. Bolj ko so taki shodi obiskani, boljše bo. Kdor je zmožen v besedi, naj pri takih prilikah porabi tako zgovornost za dobro stvar; to mu bo v čast pred Bogom in pred ljudmi. V takih priložnostih plašljivost in bojazljivost ni na pravem mestu.

Vsak, ki ima pravo slovensko srce in čuti za naš ubogi, teptani narod slovenski, naj se nemudoma loti imenitnega volilnega dela!

Ves naš trud, naše žrtve in naše situosti pri volilnem boju darujmo v dober namen, tako nam nikdar ne bo zmanjkalo srčnosti in delavnosti, in še zasluženje bomo pri tem imeli. Bog daj srečo! Vse za vero, dom in cesarja!

Odbor katol. polit. društva za Slovence na Koroškem.

Razpis volitve

za trgovsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Podpisana volilna komisija daje volilcem trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani na znanje, da se bode pred volilno komisijo vršila volitev ali z ustnim glasovanjem ali z osebnim oddajanjem napisanih glasovnic 19. dan februvarija 1891 ob devetih dopoldne do šestih popoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Ob 6. uri popoldne se bode to glasovanje tudi končalo.

Glej, zdaj prihité tudi Tatarji — in oni tuji; vlové oba, zvežejo, vržejo na konje in odidejo.

Ko so prešli že tri vrste, sreča jih Abdul, gospodar, z dvema Tatarjema. Govorili so nekaj s Tatarji, preložili ja na svoje konje ter odšli v vas.

Abdul se ni nič več nasmehaval, pa tudi besedice ne pregovoril ž njima.

Ob zori pridejo v vas ter ju postavijo na ulico. Zbrali so se otroci ter ja bili z biči in kamenjem, pa se zraven tega drli na vse grlo.

Tatarji so se zbrali v krog, in tudi starček izpod gore je prišel. Dogovarjali so se. Žiljin je razumel, da so sodili, kaj bi ž njima storili. Eni so govorili „treba ja je dalje v brda poslati“, a starček zopet: „treba je oba ubiti“.

Abdul se je prepiral, govoreč: „Ali sem za nju denarje štel! Pa hočem, da tudi odkupnino dobim!“

A starček je rekel: „Nič ti ona ne bodeta plačala, samo skrbi ti delata. Pa tudi greh je Ruse hraniti. Ubijte ja, pa je konec...“

„Ako mi čez tri tedne ne pošljejo za vaju odkupnine, zaprl bodem vaju v temnico. Ako utegneš zbežati, ubil te bom, kakor psa. Piši domov, lepo piši.“

Prinesli so jima papirja, a ona sta napisala lista. Deli so ja v klade ter odpeljali za mošejo. Tam je bila jama pet aršinov (seznjev) globoka — spustili so ju v njo. (Konec sledi.)

Ako se volitev vrši z dopošiljanjem od volilcev podpisanih glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice z izkaznicami dospeti k obrtnemu oblastvu prve stopinje (na deželi k ces. kralj. okrajnemu glavarstvu, v glavnem mestu Ljubljani pa k mestnemu magistratu) tistega kraja, kjer je podjetje, zadnji čas do 16. februvarija 1891. l.

Volilna komisija opozoruje, da se od volilcev naravnost volilni komisiji poslane glasovnice ne bodo sprejemale.

Glasoštetje bode volilna komisija 19. dan februvarija 1891. l. začela. Na mej glasoštetjem dospele glasovnice se ozira samo tedaj, ako so bile pravčasno oddane pri obrtnem oblastvu.

Volitev se vrši javno. Volilcu se daje, kakor je že zgoraj omenjeno, na izvoljo, da voli ali

a) ustno, ali
b) da svoje može na glasovnici napisane sam podá volilni komisiji, ali

c) da s svojim imenom podpisano glasovnico, priloživši jej izkaznico, odda obrtnemu oblastvu I. stopinje, katero obe pošlje volilni komisiji.

Glasovnice se smejo odprte ali zaprte oddajati ali dopošiljati. Na zaprtih glasovnicah mora biti zunaj zapisano ime volilčev.

Tisti volilci, kateri volijo tako, da dopošiljajo napisane in podpisane glasovnice, morajo svoje glasovnice z izkaznicami vred v določenem roku oddati ali doposlati obrtnemu oblastvu I. stopinje tistega kraja, kjer je podjetje. Take glasovnice z izkaznicami vred se smejo dopošiljati po c. kr. pošti, po c. kr. davčnih uradih, ali po občinskih uradih, ali po posebnih pôslih.

Po preteku določenega roka obrtnemu oblastvu dospele glasovnice se ne smejo nič več vsprejemati.

Zgoraj navedene tiskovine (izkaznice, glasovnice, razpis volitve), kakor tudi vse uloge volilcev pošiljajo se volilni komisiji po pošti poštarine prôsto, ako imajo na adresi pristavek: „V volitvenih zadevah trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani“.

Volilci trgovskega odseka in sicer: volilci I. in II. volilnega razreda dobé rudeče glasovnice in volijo skupaj 3 člane.

Volilci III. volilnega razreda trgovskega odseka dobé višnjeve glasovnice in volijo 2 člana.

Volilci I. volilnega razreda obrtnega odseka dobé zelene glasovnice in volijo 1 člana.

Volilci II. volilnega razreda obrtnega odseka dobé bele glasovnice in volijo 5 članov.

Volilci III. volilnega razreda obrtnega odseka dobé rumene glasovnice in volijo 1 člana.

Vsaka volilna kategorija (volilni razred) voli sama za-sé njej pripadajoče število pravih članov. Opozoruje se pa tu posebno, da morajo volilci vsake kategorije ali vsacega razreda svoje zastopnike le iz onega razreda voliti, v kateri imajo sami pravico voliti.

Daljni pouk je v razpisu volitve, kateri se vsacemu volilcu dostavi.

V LJUBLJANI, dné 28. januvarija 1891.

C. kr. volilna komisija za trgovsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Dralka s. r.

P. n. volilcem trgovske in obrtniške zbornice.

Volilna komisija za trgovsko in obrtniško zbornico v Ljubljani razgláša, da se bode pred volilno komisijo v Ljubljani vršila volitev ali z ustnim glasovanjem ali z osebnim oddajanjem napisanih glasovnic dné 19. februvarija 1891. l. od devetih dopoldné do šestih popoldné v magistratni dvorani v Ljubljani.

Oni volilci, kateri bodo volili z dopošiljanjem izkaznic in glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice saj do 16. februvarija 1891. l. poslati na deželi c. kr. okrajnemu glavarstvu, v Ljubljani pa mestnemu magistratu.

Za ženske, ki imajo v svojih rokah kako trgovino ali kakšen obrt, voli v njih imenu poslovođa njih trgovine ali obrta.

Podpisani odbor posvetoval se je z mnogimi trgovci in obrtniki in na podlagi jednoglasnega sklepa priporoča najtopleje častitim volilcem nižje imenovane gospode za kandidate. Vsi so zaupanja vredni, za koristi trgovskega in obrtniškega stanu vneti možje.

Priporočajo se naslednji gospodje:

1. Trgovcem I. in II. volilnega razreda, kateri dobé rudeče glasovnice:

Vaso Petričič, podžupan in trgovec v Ljubljani;
Karol Pollak, trgovec in posestnik v Ljubljani.

2. Trgovcem III. volilnega razreda, kateri dobé višnjeve glasovnice:

Franc Omersa, trgovec in posestnik v Kranji;
Valentin Sušnik, župan in trgovec v Škofji Loki.

3. Obrtnikom II. volilnega razreda, kateri dobé bele glasovnice:

Janez Dogan, mizarski mojster v Ljubljani;
Anton Klein, deželni poslanec in solastnik tiskarne v Ljubljani;

Franc Kolman, steklar in posestnik v Ljubljani;
Josip Kušar, mlinar in posestnik v Ljubljani;
Dr. Josip Poklukar, deželni glavar in solastnik tiskarne v Ljubljani.

V Ljubljani, dné 29. januvarija 1891.

Národní volilní odbor.

Politični pregled

V Ljubljani, 29. januvarija.

Notranje dežele.

Razpis volitev v državni zbor je politikom vseh raznovrstnih strank prilika, da si rišejo prihodnost po svojih mislih in željah. Žal, da bodo marsikoga iznenadili dogodki državnozbornskih volitev. Vlada je mislila, kakor so listi trdili začetkoma, Staročehom olajšati položaj pri volitvah, a ga jim je le shujšala, kakor pišejo staročeski listi. Kajti Mladočehi so vrgli med ljudstvo novico kakor bombo, da so oni vlado prisilili k temu koraku, da slabše vlade ne more biti za češki narod, naj torej vzlasti v tem odločnem trenutku vršijo svoje državljanske dolžnosti ter se volitev vdeležujejo v smislu Mladočehov. — Tudi češka deželna razstava bo pri teh razmerah trpela veliko, ker politične razburjene strasti bodo gotovo slabo vplivale na vdeležbo razstave. Škoda je v tem oziru za češki narod neizmerna.

Taaffe in zmerna levica. Vladni listi pišejo vedno bolj določno, da bodo med večino prihodnjega državnega zbora tudi zmerni poslanci sedanje levice, vzlasti poslanci iz veleposestva in da bodo temu primerno sedanjí levičarji zastopani tudi v ministerstvu. Da je ta namera prav po Taaffejevem okusu, to ni nič novega, kajti dejansko se je že sedaj tako godilo in zmerna levica ima že v sedanjem ministerstvu prav vplivne somišljenike. Omenimo le, da bi tudi radikalno-nemški in liberalni naučni minister ne mogel lepše vstrezati liberalnim náčelom pri izvrševanju svojega posla, kakor opazimo to pri ministru Gautschu.

Konservativnost sedanjega ministerstva. V svojem volilnem programu se vlada na več krajih sklicuje na konservativna načela, o katerih želi, da prodirajo v Avstriji na dan. Omeniti se nam zdi potrebno, da vlada svojo konservativnost povdarja bolj v tem smislu, da hoče ohraniti sedaj obstoječe zakone, od katerih upa najboljše prihodnost za Avstrijo. Vlada svoje konservativnosti ne povdarja nasproti židovskemu liberalizmu; kajti videli bomo, s kakšno želzno silo bo delovala vlada na to, da se na Dolenjem Avstrijskem in vzlasti na Dunaju ohrani na površju židovsko-liberalna stranka, ki je v vladinem smislu tudi konservativna, seveda za-se le še preveč.

Shod poslancev levičarjev. Listi poročajo, da sklicuje poslanec Plener vse poslance levičarje k shodu na Dunaj dné 8. februvarija. Določiti jim je na tem zboru program, ki ga imajo izdati in dogovoriti se o taktiki, po kateri naj bi jednotno postopali pri volitvah. Bojé se pa po pravici levičarji, da bodo izgubili mnogo mandatov, katere si bodo prisvojili skrajno-narodni Nemei, ako jim tega vlada ne bo zabranila s svojim vplivom na uradnike. Vidi se, da imata vlada in levičarji skupne interese in zato Slovanom ni nič prida pričakovati od prihodnjega državnega zbora.

„Popolo Triestino“ in razpust tirolskega deželnega zbora. Imenovani italijanski list poroča, kakor pravi iz popolno zanesljivega vira, da se je tako nenadni razpust deželnega zbora izvršil vsled zahtev italijanskih po avtonomiji. Došlo je namreč od osrednje vlade dunajske cesarskemu namestniku naročilo, da pod nikakim pogojem ne dovoli, da bi se v deželnem zboru razpravljali predlogi o italijanskó-tirolski avtonomiji.

Naslednik kardinala Simorja. Ogrski listi so že polni kombinacij, kdo da utegne biti naslednik Simorjev na ogrski cerkveni prvostolnici. Liberalni listi vzlasti agitujejo za škofa veliko varaždinskega dr. Schlauch-a, ki je v liberalnem klubu poslancev posebno domač. Imenujejo se tudi škofje Samassa, Czaczka, baron Hornig in drugi. Žal, da moramo že sedaj zatreti nado, da bi pokojni cerkveni knez našel sebe vrednega naslednika.

Vnanje države.

Rim. O organizaciji nameravanega katoliškega društva v Italiji poroča „Germania“ to-le: Vsaka pokrajina voli dva zastopnika; vsega vkupe bo štiriideset zastopnikov izvoljenih. Katoliško društvo bo kazalo italijanskemu narodu napake italijanskega parlamenta in zavračalo vladne napade na vero, pravno in pravice italijanskih katolikov. Prvi shod zastopnikov italijanskih katolikov se bo vršil izven Rima, drugi pa v Rimu.

Srbija. Iz Belega Grada se poroča listu „Presse“: Večkrat navedena domača postava za kraljevo družino se ne bo izročila skupščini kot postavni načrt, marveč le kot od vlade izdelani začasni statut; katerega naj skupščina pretrese in na znanje vzame. — Srbska vlada se je neki sporazumela s kraljico Natalijo, da sme ob gotovih obrokih obiskavati kralja Aleksandra ter ga tudi sprejemati. Kraljeva mati je bajé zadovoljna s to naredbo.

Rusija. Omenjali smo že na tem mestu, kako močno se selijo ruski Poljaki v Ameriko. Da se kolikor mogoče zabrani to neveselo gibanje, namerava ruska vlada preskrbeti ubožnemu prebivalstvu doma zaslugek in sicer s tem, da bo začela graditi velike zgradbe, osuševala močvirja in kopala kanal mej rekama Dajeper in Dzvina. Troški tega kanala samega so proračunjeni na 10 milijonov rubljev. Pač velika svota in mnogi revež bo lahko doma prislužil svojim potrebnega kruha ter mu ga ne bo treba iskati v tujini.

Bolgarija. Ker so evropske države obdolžile bolgarsko vlado, da daje zavetje nihilistom, namerava zdaj bolgarska vlada ugovarjati, da bi dobivali nihilistje in ruski zločinci zavetišče na bolgarskih tleh. Vse to se godi zaradi afére Lackega, o katerem smo že poročali.

Italija. Zadnja poročila iz Rima ne kažejo položaja Crispijeve vlade v posebni luči. Zbornica je od dné do dné bolj nejevoljna, ker se tako slabo uresničuje vladna tako slovesno naznanjena politika štedljivosti ter podaje le take predloge, katerih ni nikakor mogoče izvesti. Načrt upravne preosnove se je pokazal zdaj kot prava spaka. Zbornica zahteva, da se v italijanskih financah resno štedi, a v upravni preosnovi ne vidi nikake prave štedljivosti. Vsled tega raste nejevolja v zbornici, ki utegne izpodnesti tla pod Crispijevimi nogami.

Nemčija. Pogajanje med Prusijo in Vatikanom o imenovanju poznajnskega nadškofa se je izvršilo, kakor zagotavljajo nekateri nemški listi. Do zdaj sta le dva kandidata za omenjeni nadškofovski sedež, in sicer divizijski župnik Mieczkowski v Gdanskem in grof Poninski v Koscielcu. Sv. oče je prepustil nemški vladi, naj ona izvoli katerega hoče izmed obeh.

Francija. Ministerski svet je naročil ministru vnanjih zadev, naj izdelava postavni načrt o organizaciji francoske sodnosti na Madagaskarji. S tem postavnim načrtom se namerava, da bi bili podložniki različnih držav pod francosko sodnostjo. Kakor se čuje, nima Anglija ničesar proti temu načrtu.

Anglija. O položaju sedanje notranje angleške politike sodi Salisbury tako-le: „Naš boj še ni minol, a upati je, da se kmalu poleže. Slabotna nesmiselna zveza dveh strank z nasprotnimi načeli in z nezdružnimi smotri, ki so pretili angleški celoskupnosti, ni mogla dolgo trajati, in prej se je zrušila, kakor so ménili nasprotniki naši.“

Amerika. Mej čilenskimi četami je nezadovoljnost od dné do dné večja. Bati se je splošnega upora, ako ne sklene predsednik Balmaeceda kmalu miru s kongresom.

Izvirni dopisi.

Z Vrhniko, 27. januarja. (Gnojne vile. — Ljudska štetev. — Zima. — Amerika.) Pri nas igrajo zdaj, za časa predpustnih „balov“, katerih se nam ne manjka, gnojne vile jako važno vlogo. Dné 19. t. m. je mahnil v hlevu konjederčev sin svojega očeta, ki je bajé zblaznel, s puško hitel ná-denj, z gnojnimi vilami tako po glavi, da bode težko okrevat.

Dné 25. t. m. zvečer pa je v Verdu kmetski fant svojega tovariša in soseda brez kakega povoda mahnil zopet z gnojnimi vilami na cesti tako močno po glavi, da mu je tilnik zlomil, in osemnajstletni dečko je na mestu obležal mrtev.

Ljudska štetev bode pri nas še le ta teden končana. A nikar ne misli nikdo, da pri nas ni nič zanimivostij gledé štetve. Naš g. adjunkt P., ki mu je tekla zibel tam doli ob valovih deroče Save, zapisal ni le svoje družine, ampak celó svojo kuharico za pristno Nemko, dasi je poštena Topličanka in nemški ume najbrže le samo pokimati.

Da je tudi pri nas huda zima, ume se samo ob sebi. Nekdo je videl volka, ki ga je lakota prignala s pogorja; nekdo drugi zopet stopinje volkove; nekdo celó volka, ki je „vizite“ napravil nekemu psu; nekdo pa še medveda, ki je tam pri Rakitni kar vola načel nekemu gospodarju. A za vse te

čudne góste z epitetonom „neki“ ne morem „dober stati“, kajpada.

Se nekaj! Komur se sline cedé po Ameriki, poslušati ali vsaj pogledati bi moral moža, ki se je povrnul prejšnji teden iz „blašene“ Brazilijske semkaj na Vrhniko. Le samo če bi ga kdo pogledal, dejal sem, moža s cunjasto obleko, oteklimi nogami, propalim obrazom, takoj bi ga minula slast po ameriških cekinih. Kaj pa še le, ako bi začel pripovedovati, kako je popotoval peš iz Genove, kako je živel na ladiji pri sami mrzli polenti, kake skrbi je prestal, kako je delal po Brazilijski za pičli zaslužek, kadar je še bil, potem bi vsakemu prešla želja po Ameriki, in spoznal bi, da je tudi domá Amerika za tistega, ki hoče delati in varčevati.

Iz podjunske doline, 27. januarja. *) (Naša narodna organizacija.) Večkrat sem že slišal od naših kmetov, da ne upajo, da mi Slovenci kaj dosežemo. Toliko let se že borimo in vojskujemo za slovenske šole, za ravnopravnost, in ničesar nismo še dosegli. In res moramo danes pripoznati, da še stojimo na tem stališču, kakor tedaj, ko se je Taaffejeva vlada začela. Pričakovali smo pomoči z Dunaja, in to naše upanje je nam splavalo po vodi.

Kaj je vzrok? Odgovor je lahek. Nismo še samostojni, nismo faktor, s katerim bi vlada morala računati. Zá-se imamo večinoma le kmete in duhovščino; obrtnija in kupčija ste večinoma le v nemškutarskih rokah; naša mesta in naši trgi so v rokah naših nasprotnikov. Smo obdani od sovražnikov od zunaj in znotraj. Ako si sami ne bomo pomagali, utrdili se, oprostili naša domača tla, bomo zamán pričakovali pomoči od zunaj. Rešiti nas more le samo pridno narodno delovanje. Moramo si prizadevati, da po géslu: „Svoji k svojim!“ pomagamo našim obrtnikom in kupčevalcem, da si priborimo trg za trgov, mesto za mestom.

Posnemajmo le naše brate Čehe. Pred leti so ravno tako, kakor mi, se morali boriti z nemškutarijo; pa neumorno so delovali, ustanavljali svoja društva, svoje narodne zavode, podpirali domačo obrt, širili v ljudstvu omiko in narodno zavednost, borili se za vsako péd svoje domače zemlje. In mi Slovenci? Sladko spimo, ko se zloglasna „Südmark“ razteza po naših lepih krajih, ko se nam po mestih in trgih odtuji na tisoče našega ljudstva.

Po mojem mnenju bi najbolje bilo, ustanoviti mogočno narodno-gospodarsko društvo za vse slovenske pokrajine. Društvo naj bi imelo namen, podučevati ljudstvo v narodno-gospodarskih stvaréh, skrbeti za poljedelske, obrtnijske in kupčijske šole, pospeševati kmetski stan z vinarskimi, sirarskimi in drugimi zadrugami, da bi kmetje umneje znali svoje vinograde obdelovati in boljša vina pridelati, kakor tudi lahko spečali pridelke svoje živinoreje. Tisoče in tisoče goldinarjev, kateri se zdaj stekajo v žepe naših nasprotnikov, ostali bi v slovenskih rokah.

Društvo bi imelo posebne odseke za posebne stroke, n. pr. vinarski odsek, sirarski odsek, obrtnijski, kupčijski itd.; dalje bi moralo skrbeti za ceni realni in osební kredit, da naše kmete iz rok oderuhov oprostimo; ustanavljati in nadzorovati kmetske posojilnice; skrbeti, da se vpeljejo kmetom ugodne postave, da se ustanové po nemškutarskih trgih in mestih slovenski obrtniki in kupčevalci, da se zapreči tujeem kupovanje slovenskih kmetij; sploh delovanje bi bilo jako blagonsno. Moralo bi pač posnemati delovanje takih katoliških društev na Pruskem.

Narodu se mora pomagati, in le taje pravi domoljub, kdor pomaga ljudstvu do blagostanja in omike. Brez truda in boja ni zmage. V tistem drobnem narodnem delu leži naša bodočnost. Kaj nam pomaga, če bi še toliko milijonov brojili, ako je naše ljudstvo revno, ubožno?

Namesto, da se mi „mladi“ in „stari“ kavšamo, bi bolj pametno bilo, da se združimo, da ne govorimo samo o ljubezni do naroda, temveč da tisto ljubezen v resnem delovanju pokažemo. Značajev nimamo. Ali bi bilo drugače mogoče, da se v slovenski Šiški župan za Nemca zapiše, da se majhno mesto Celje postavi zoper ogromno slovensko večino? Ko bi mi nemškutarske obrtnike in kupce zapustili, ko bi mi ljudstvo podučevali, naj ravná po géslu: „Svoji k svojim!“, in kar je glavno, ko bi z našim delovanjem za korist domovine ljudstvo pridobili, zginila bi kmalu nemškutarija in slovenski narod bi bil gospodar na svojih tleh.

*) Oglasite se večkrat. Op. vred.

Torej „videant consules!“ Voditelji naroda naj bodo mu tudi v resnici dobri voditelji, pastirji, kateri ga vodijo na dobro pašo, pa ne v puščavo polno trnja.

Iz Šmihela nad Pliberkom, 28. jan. (Naši liberalci.) Star pregovor pravi: „Hujši poturčenec od Turka.“ To resnico vidimo tudi na naših liberalcih. V prvo vrsto štejejo (kakor blizu povsod na Koroškem) našega nadučitelja. Mož ta je renegat od kože do kosti. Akoravno Slovenec s Štajarskega, sovraži svoj materni jezik, s ponosom se šteje za Nemca. To otroče veselje bi mu pač radi privoščili, ko bi nas Slovence le v miru pustili.

Javno si ne upa nasproti nam postopati, temveč pa na skrivnem. Svoj ostri jezik brusi v vsaki naši zadevi, zasmehuje nas in pregovarja in odvrča, kogar le more. Razvidno je, da je marljiv dopisun nemškutarske stranke, da se potrujuje vse izvohati, da bi mogel prav toplo liberalcem poročati in se tako prikupiti.

Čudno je le to, da naša čisto slovenska občina takega nasprotnika svoje krvi ima za občinskega tajnika in tako s svojim denarjem podpira, akoravno on to svojo službo zlorabi, kolikor le more, za nemškutarske namene.

Tako je pred nekolikimi leti zadržal prošnjo za slovensko šolo; lani je razpošiljal po občinskem slugi volilne listke nemškega „bauernbunda“ in se sploh trudil, svojim prijateljem pomagati. Koliko je na skrivnem storil!

Slovenski Šmihelčani! Kako dolgo bode še nemškutarijo podpirali? Kadar že Nemeec hoče biti, zakaj pa mu dajete svoj slovenski postranski kruh?

Za slovenske občine naj so slovenski učitelji! Tudi vašima nemškutarskima kupcema povejte, da si poiščeta nemški kruh, ko njima slovenska beseda ne diši. Naj njima le Nemei denarje nosijo, njih prijatelji. Slovenci, zapomnite si vselej: „Kdor ni z nami, tá je proti nam!“ Po tem géslu tudi ravnajte. Kdor svoj narod, svoj jezik pusti zaničevati, je vreden biti podnožje tujčevi pēti. Torej nobeden krajecar nasprotnikom, nobeno občevanje z nemškutarijo; potem bodo gotovo nas Slovence zapustili in bo vladal pri nas mir in pokoj!

Dnevne novice.

(Volilski imenik kranjskih veleposestnikov) je danes objavila „Laibacher Zeitung“. Vseh volilcev je 99. Reklamacije se morajo vložiti v 14 dnéh.

(Volitve v državni zbor) se vršé za Trst in okolico dné 27. februvarija v prvem razredu, dné 2. marca v drugem razredu, dné 5. marca v tretjem razredu. Vsak razred voli po jednega poslanca. Dné 8. marca voli kupčijska in obrtnijska zbornica. V Istri bodo volitve dné 4., 6., 8. in 9. marca, iste dni tudi na Goriškem.

(Na Koroškem) bodo državnozbornske volitve v kmetskih občinah dné 5. marca, v mestih in trgih dné 7. marca, v trgovski zbornici dné 9. marca, v veleposestvu dné 10. marca.

(Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi v ponedeljek dné 2. februvarija t. l., to je na praznik Svečnice svoj prvi letošnji javni shod „pri Krajcarji“ v Virnji Vasi ob državni cesti mej Celovcem in Tinjami. Razgovor bode o volitvah v državni zbor. Začetek ob 1/4 uri popoldne. K temu važnemu shodu povabljeni so vsi udje in volilci in tisti, ki želijo od udov vpeljani biti.

Odbor.

(Slovensko društvo) za Spodnji Štajer sklíče v kratkem shod zaupnih móž v Maribor, da se posvetujejo o državnozbornskih volitvah in imenujejo kandidate. Volitve bodo v kmečkih občinah dné 5. marca, v mestih in trgih dné 9. marca, v trgovskih in obrtnijskih zbornicah v Gradcu in Ljubnem dné 11. marca in v veleposestvu dné 12. marca.

(Odbor političnega društva „Edinost“) v Trstu ima v nedeljo, dné 1. februvarija, ob 10. uri svojo sejo v prostorih „delavskega podpornega društva“. Razgovor bode o državnozbornskih volitvah. Povabljeni so odborniki, namestniki in zaupni možje.

(Vodnikov spomenik.) Letos bode sto let, odkar je Koprivnik na Gorenjskem samostojna lokalija, kjer je služboval tudi naš Valentin Vodnik. Tem povodom hočejo postaviti v cerkvi Vodniku primeren spomenik. V ta namen se je sestavil odbor, v katerem so p. n. gospodje: Anton Payer, administrator v Koprivniku, predsednik; Matija Zarnik, župnik v Srednji Vasi, podpredsednik; Josip Ravhekar,

tajnik; Ivan Slakar, kapelan v Bohinjski Bistrici, blagajnik; Ivan Berlic, župnik v Boh. Beli, odbor-
nik. Doslej je ta odbor nabral nekaj nad 20 gld.
za spomenik. Ker je gotovo umestno, da se Vod-
niku postavi primeren spomenik tudi v tem planin-
skem kraju, kjer je bival nekaj nad tri leta in se
navdušil za pesništvo, blagovolé naj čestilci Vodni-
kovi poslati svoje prispevke imenovanemu odboru,
oziroma blagajniku.

(Društvo tiskarjev, kamnopicsev in kamno-
tiskarjev na Kranjskem) je izdalo svoje letno po-
ročilo. Bolniška blagajnica je v minolem letu pod-
pirala 27 obolelih članov ter izplačala 631 gld.
96 kr., za dva umrla člana je plačala 100 gld. po-
grebščine. Invalidna blagajna je tekom štirih let
podpirala le jednega tovariša in izplačala m. l. 208 gl.
Blagajna v podporo vdovam je eni vdovi izplačala
75 gld. Blagajna v podporo potujočim tovarišem je
izplačala 123 gld. 90 kr. Blagajna za brezposelne
ude je izdala 13 gld. Društvena imovina je znašala
koncem leta 12.976 gld. 13 kr. Društvena knjižnica
ima 560 zvezkov. Udov je imelo društvo koncem
leta 72, slagarjev-učencev 23, tiskarskih 6.

(Osebnosti.) Deželnega nadsodišča svetovalec
dr. pl. Fröhlich v Gradcu je dobil naslov in
značaj dvornega svetovaleca, okr. glavar v Volovskem
vitez Jettmar je dobil naslov in značaj namest-
niškega svetovaleca.

(Ravnateljstvo papirnice pri Zalogu) pod Lju-
bljano nas prosi, da z ozirom na notice v našem
listu v številkah 191, 196 in 212 leta 1889 obja-
vimo naslednje pojasnilo: „Ni res, da bi bil ravnatelj
papirnice kakorkoli žalil z besedami slovenski
narod, Resnica je, da je ravnatelj ukazal delavcem,
naj snemó s poslopja belo-rudečo (in ne belo-višnjevo-
rudečo) zastavo in razobesijo črno-rumeno, ker je
bila prva vsa umazana. Več o tem dogodku se lahko
poizvé v prodajalnici g. A. Zeschko-ta v Ljubljani.
Kar pa se tiče lista „Tagespost“, ni ta že sedem
let (od 19. aprila 1883) več lastnina delniške družbe
„Leykam-Josefsthal“, temveč tvrde „Leykam“, ki
s prvo ni v nobeni zvezi. Zato tudi družba „Leykam-
Josefsthal“ nima nobenega vpliva na list „Tages-
post“ in ni odgovorna za članke tega lista.

(Seme ruskega lann.) C. kr. kmetijska družba
kranjska bode tudi letos naročila semena pravega
ruskega lanu iz Rigé na Ruskem. Kdor hoče do-
biti kaj takega semena, naj se kmalu oglasi ustno
ali pismeno v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske
v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 3. Naročnik
mora nekaj za aro priložiti, da ob svojem času go-
tovo pride po naročeno seme. Stari mernik semena
bode stal okolo 3 gld. 50 kr.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe
kranjske v Ljubljani.

(Občina Brezovica) pri Ljubljani ima 1578
prebivalcev; 786 moških, 792 ženskih. Od leta
1880. se je prebivalstvo zmanjšalo za 48 oseb. Brati
in pisati jih zna 776, samo brati 165. Najstarejši
mož ima 89, najstarejša žena 87 let. Po narodnosti
so vsi Slovenci.

(„Pravi pučki prijatelj.“) Tako se bode ime-
noval nov hrvatski časopis, katerega bode z 1. dnem
prihodnjega meseca pričela izdavat v Zagrebu ve-
čina hrvatskega sabora ali takozvana narodna stranka,

ki pa ne zasluži tega imena. V vredniški odbor so
izbrani poslanci: Bojničić, Jagić, Kršnjavi, Mikučić,
Pavić in Spevec. List bode podpisal kot lastnik
predsednik saborske večine, Vukotinović, odgovorni
vrednik mu bode pristav vsaučiliške knjižnice, dr.
Julij Rozaner. Namen listu bode nekda, da stopi v
ožjo dotiko nižjega ljudstva, katero bode poučeval o
delovanju saborske večine, ali z drugimi besedami,
da bode trosil madjarsko idejo med ljud. Doslej sa-
borska večina ni imela svojega glasila, temveč je
bila na hrani pri uradnih „Narodnih Novinah“.

(Vabilo) na osnovno veselico, katero pri-
redi ob priliki svojega otvorjenja bralno društvo
v Polji v nedeljo, dné 1. februarija t. l., v go-
stilni „pri Kubarju“. — Vspored: 1. „Župan“, šalo-
igra v dveh dejanjih. 2. Govori in petje. 3. Prosta
zabava. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina
k igri: sedeži 25 kr., drugi prostori 15 kr. za osebo.

Raznoterosti.

— Volk v hiši. Iz Tarnova se poroča: V
gališki vasi Przependovu, okraj Tarnov, je bil pred
nekaterimi dnevi silen strah med vaščani, ker se je
podila tropa volkov pri belem dnevu okoli vasi.
Kmet, po imenu Pavel Piatkivič je sedel s svojo
družino za mizo ter obedoval z njo vred. Naenkrat
jih prestraši cvilenje domačega psa, ki je potem v
veliko iznenadenje vse družine skočil skozi zaprto
okno v hišo in za njim velik volk. Krik prestrašenih
žensk in vsiklik mož je vzel sivemu tatu pogum, da
je hotel po istem potu iz hiše, kakor je prišel
noter. Toda srčen kmet zgrabi zver pri oknu za
zadno nogo, za katero ga je toliko časa držal, da
je njegov sin zunaj hiše mahnil parkrat s sekiro
po voljši glavi ter ga tako ubil.

— Kolodvor pogorel je v Calderbanku
v Škociji. Ker so našli v čakalnici posodo napolnjeno
s petrolejem, meni se, da so poslopje bržkone štraj-
kujoči delavci navlašč zažgali.

— Šole v Indijancih. Indijanski učitelj
je kaznoval enega učenca zaradi njegove razposajen-
osti. Zaradi tega so jo ta in še dva druga učenca
popihali iz šole. Dva dni pozneje so našli zmrzle
na deset ur oddaljenem kraju. Indijanci so hoteli
šolsko poslopje zažgati, učitelja pa usmrtiti.

— Prvi štrajk na Ruskem. Iz Krakova
se poroča dné 22. januarija: V rudnikih pri Sos-
novici je ustavilo delo 2000 delavcev. To je prvi
štrajk na ruskih tleh. Da bi se zabranili delavski
izgredi, šlo je v Sosnovico nekaj stotnij kozakov.
Dotični posestniki premogovih rogov imajo vsak dan
veliko škodo.

— Kralj Kalakava. Poročilo o smrti
kralja Sandviških otokov se potrjuje. Rajnik je imel
53 let in je brez otrok. Pravico do njegovega pre-
stola ima njegova 52letna sestra Liliuokalani, ki je
od 1862. l. poročena z Johnom Dominisom.

Telegrami.

Trst, 28. januarija. Po letošnjem ljud-
skem štetju živi v Trstu in okolici njegovi
154.827 duš, leta 1880. pa je živelo 141.740
ljudij.

Praga, 28. januarija. Danes popoldne
je bilo po dovršenem proračunu zaključeno
deželno zasedanje. Kardinal grof Schönborn
je zahvalil najprvo v nemščini cesarskega
namestnika, da je v viharnih časih prevzel
deželno vodstvo in z največjo vestnostjo iz-
polnjeval svoje dolžnosti.

Arko, 29. januarija. Lokalna železnica
Mori-Arko-Riva je bila včeraj slovesno otvor-
jena.

Berolin, 28. januarija. Budgetna komisija
državnega zbora je odklonila zahtevo, naj se
dovolijo podčastnikom službene nagrade z 19
proti 9 glasovom, istotako tudi vse predloge,
ki so v zvezi s to zahtevo.

Berolin, 29. januarija. Socijalno-demo-
kratska stranka je sklenila, priporočiti so-
mišljenikom, naj se preloži majnikov praznik
na prvo nedeljo v maju.

Carjigrad, 29. januarija. Sultan je pomi-
lostil nadalje jednajst Armencev. Na turško
vlado došla brzjavna poročila zagotavljajo
in druga poročila potrjujejo, da ni bilo ne-
mirov v Jemnu; poročila o nemirih so tedaj
neosnovana.

Novi Jork, 28. januarija. Včeraj se je
unel plin v nekem rudniku blizu Montpleasanta,
vsled česar je več ko 100 oseb mrtvih.

Piccoli-jevo esenco za želodec
prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar
G. Piccoli v Ljubljani v zaboječih po 12 in
več steklenic, 1 steklenica 10 kr. (4)

Umrli so:

26. januarija. Karolina Prosenc, zavarovalnega zastop-
nika žena, 40 let, Slonove ulice 52, srčni kap.

27. januarija. Frančiška Perdan, strojevodjeva hči,
17 let, Karlovska cesta 14, jetika. — Marija Prener, gostija,
82 let, Prečne ulice 2, marasmus.

Tuji.

27. januarija.

Pri **Maliču**: Miserovsky, tajnik, iz Gradca. — Vesco,
Kohn, Theiner, Adler, Schrecker, trgovci, in Stern, z Dunaja.
— Dr. Linhart, c. kr. okrajni zdravnik, iz Kočevja. — Kokler,
posestnik iz Verone. — Uhles, državni pravdnik, s soprogo, iz
Frankobroda.

Pri **Slonu**: Dreyman, trgovec, z Dunaja. — Iser, pro-
dajalka čipk, s Češkega. — Kladva, sodnijski pristav, iz Ilir.
Bistrice — Müller, trgovec, iz Dolenje-Avstrijskega. — Löwy
iz Budimpešte.

Pri **bavarskem dvoru**: Mayer, uradnik, iz Gorice.
— Müller, profesor, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Ditrich, tovarnar. — Vra-
nesie, vinotržec.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v 7m.18
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
28	7. u. jut.	745.2	-14.4	brezv.	megla	0 00
	2. u. pop.	745.3	-7.0	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	745.7	-8.4	"	"	

Srednja temperatura -9.9°, za -8.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91 gld 60 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16% "	91 " 60 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	102 " 20 "
Akcije avstr.-ogerske banke	999 " — "
Kreditne akcije	307 " 75 "
London	114 " — "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonond.	90 " 45 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 40 "
Nemške marke	56 " 05 "

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „Kmetovalec“
s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski
družbi v Ljubljano, katera mu doloži prvo številko brez-
plačno, in iz katere more izpredvideti, da je list neobhodno
potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (1)

ZAHVALA.

Za premmnoge in ljubeznive vsestranske dokaze sožalja povodom
nepričakovane britke izgube naše sedaj v Bogu počivajoče soproge,
oziroma matere, hčere in sestre, gospé

Dragotine Prosenc, roj. Wenzovsky,

izrekamo tem potem svojo najtoplejšo zahvalo.

Posebno zahvaljujemo velikodušne darilce lepih vencev, nadalje
vse one, ki so rajniki izkazali zadnjo čast, vzlasti pevsko društvo
„Slavec“ za premilo nagrobnico, kakor vse prijatelje in znance od
daleč in blizo, ki so nas v tej veliki žalosti ljubeznivo tolažili.

LJUBLJANA, dné 28. januarija 1891.

Žalujoči ostali.

(1)

Št. 1713.

Razglas.

(3—1)

V ponedeljek, 26. dan t. m., poginil je pri tukajšnjem
konjaču domači, njemu v opazovanje izročeni pes, in sekcija
je dokazala, da je bil stekel.

Vsled tega se na podlagi postave z dné 29. februarija
1880. leta, drž. zak. št. 35, od današnjega dneva počeni

trimesečna pasja kontumac

za celo mesto vpelje, in določa, da smejo psi v tem času le
s trdno torbo, ki grizenje popolno zabranjuje, okoli letati, ali pa
se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto brez torbe, ali s torbo napravljeno samo
iz mehkega usnja, ki grizenja ne zabranjuje, okoli letati, bodo
se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se
bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene na-
redbe za 4 kilometre daleč okolu mesta vpeljalo c. kr. okrajno
glavarstvo ljubljansko.

Mestni magistrat ljubljanski,

dné 28. januarija 1891.